

Pepe Escobar: Rusko – Čína jsou na tahu

 infokurýr.cz/n/2023/12/29/pepe-escobar-rusko-cina-jsou-na-tahu

kurýr

29. prosince 2023

Zatímco váleční psi štěkají, lžou a kradou, rusko-čínská karavana kráčí dál

Rok 2023 může být pro budoucí generace definován jako Rok strategického partnerství mezi Ruskem a Čínou. Tento zázrak zázraků by se mohl snadno proměnit pod rýhou – kdo jiný – Stevie Wonder: „Tady jsem dítě/ podepsáno, zapečetěno, doručeno, jsem tvůj.“

V prvních 11 měsících roku 2023 přesáhl obchod mezi Ruskem a Čínou 200 miliard dolarů; neočekávali, že toho dosáhnou do roku 2024.

Nyní je to jistě One Partnership Under a Groove. Znovu podepsáno, zapečetěno a doručeno během návštěvy velké delegace v Pekingu minulý týden, vedené premiérem Michailem Mišustinem, který se setkal s čínským prezidentem Si Ťin-pchingem a znovu prozkoumal a aktualizoval celé spektrum komplexního partnerství/strategické spolupráce, včetně řadu nových, velkých společných projektů.

Zároveň se na frontě Great Game 2.0 vše, co je třeba znovu potvrdit, dotklo podrobného rozhovoru ministra zahraničí Sergeje Lavrova s Dimitri Simesem v jeho pořadu Great Game .

Přidejte k tomu pečlivě strukturovaný rozpis sepsaný šéfem SVR Sergey Naryshkin , definující rok 2024 jako „rok geopolitického probuzení“, a přichází s pravděpodobně klíčovou formulací po nadcházejícím, kosmickém ponížení NATO ve stepích Donbasu: „V roce 2024 zůstane arabský svět hlavním prostorem v boji za nastolení nového řádu.“

V konfrontaci s tak detailním geopolitickým doladěním není divu, že imperiální reakce byla apoplexie – epidermálně odhalená v dlouhých klikatých „analýzách“ snažících se vysvětlit, proč se prezident Putin ukázal být „geopolitickým vítězem“ roku 2023, svádějícím obrovské pásy Arabský svět a globální jih, upevňují BRICS bok po boku s Čínou a posouvají EU dále do černé prázdnoty, kterou si vytvořila sama – i hegemon.

Putin si dokonce dovolil, napůl v žertu, nabídnout ruskou podporu pro potenciální „znovu anexii“ hraničních regionů země 404, které kdysi anektoval Stalin, aby byly nakonec vráceny bývalým vlastníkům Polsku, Maďarsku a Rumunsku. Dodal, že si je stoprocentně jistý, že to obyvatelé těch stále ještě ukrajinských hranic chtějí.

Kdyby se to stalo, měli bychom Zakarpatsko zpět do Maďarska; Halič a Volyň zpět do Polska; a Bukovina zpět do Rumunska. Cítíte, jak se dům v Budapešti, Varšavě a Bukurešti už houpe do úsvitu?

Pak je tu možnost, že Hegemon nařídí mladším pankáčům NATO, aby obtěžovali ruské ropné tankery v Baltském moři a „izolovali“ Petrohrad. Je samozřejmé, že ruskou odpovědí by bylo prostě odstranit velitelská a řídicí centra (hackování by mohlo stačit); spálit elektroniku napříč spektrem; a zablokujte Baltské moře u vchodu spuštěním cvičení „Svoboda navigace“, aby se každý seznámil s novou drážkou.

Ta čínsko-ruská symbióza Dálného východu

Jedním z nejpůsobivějších rysů rozšířeného rusko-čínského partnerství je to, co se plánuje pro čínskou severovýchodní provincii Heilongjiang.

Myšlenkou je přeměnit ji na mega-centrum ekonomiky, vědeckého rozvoje a národní obrany, soustředěné na provinční hlavní město Harbin, doplněné o novou, rozlehlou speciální ekonomickou zónu (SEZ).

Klíčovým vektorem je, že tento mega-hub by také koordinoval rozvoj obrovského ruského Dálného východu. To se podrobně probíralo na Východním ekonomickém fóru ve Vladivostoku loni v září.

V jedinečném, překvapivém uspořádání může být Číňanům dovoleno spravovat vybrané zeměpisné šířky ruského Dálného východu po dalších 100 let.

Jak uvedl hongkongský analytik Thomas Polin, Peking na celou věc počítá nejméně 10 bilionů juanů (1,4 bilionu dolarů). Polovina z toho by byla absorbována Harbinem. Návrh se dostane na Národní lidový kongres v březnu příštího roku a očekává se, že bude schválen. Už to schválila dolní komora dumy v Moskvě.

Důsledky jsou ohromující. Nechali bychom Charbin povýšit na přímo spravované město, stejně jako Peking, Šanghaj, Tianjin a Chongqing. A především bude v Harbinu zřízen čínsko-ruský řídicí výbor, který bude na celý projekt dohlížet.

Špičkové čínské univerzity – včetně Pekingské univerzity – by přesunuly své hlavní kampusy do Charbinu. Univerzity národní obrany a technologie národní obrany by se sloučily s Harbin Engineering University a vytvořily nový subjekt zaměřený na obranný průmysl. Do Charbinu by se také přesunuly high-tech výzkumné ústavy a společnosti v Pekingu, Šanghaji a Šen-čenu.

Čínská lidová banka by založila své ústředí pro severní Čínu v Harbinu, doplněné trhy obchodujícími s futures na akcie a komodity.

Obyvatelé Heilongjiangu by mohli cestovat tam a zpět do určených ruských regionů Dálného východu bez víz. Nová SEZ Heilongjiang by měla vlastní celní oblast a žádné dovozní daně.

To je stejný duch, který řídí koridory připojení BRI a mezinárodní severojižní dopravní koridor (INSTC). Základním důvodem je širší integrace Eurasie.

Na nedávném setkání klubu Astana v Kazachstánu přednesl výzkumník Damjan Krnjevic-Miskovic, ředitel politického výzkumu na univerzitě ADA v Baku, vynikající prezentaci o koridorech konektivity.

Zmínil se například o setkání C5+1 (pět středoasijských „stanů“ plus Čína) před třemi měsíci v Dušanbe, ke kterému se připojil ázerbájdžánský prezident Alijev: to se překládá jako integrace Střední Asie a Kavkazu.

Mišković věnuje náležitou pozornost všemu, co se vyvíjí v tom, co správně definuje jako „region Hedvábné stezky“ – propojující euroatlantický s asijsko-pacifickým a propojující západní Asii, jižní Asii a širší Eurasii.

Strategicky je to samozřejmě „geopolitický závěs, kde se NATO setkává se Šanghajskou organizací pro spolupráci (SCO) a kde se Iniciativa pásu a stezky (BRI) spojuje s Turkiye a územím EU. Z praktického hlediska Rusko-Čína přesně ví, co je třeba udělat pro podporu ekonomické konektivity a „synergických vztahů“ napříč tímto širokým spektrem.

Válka ekonomických koridorů se rozhořívá

Fragmentace globální ekonomiky již polarizuje expandující BRICS 10 (počínaje 1. lednem ^{za} ruského předsednictví a bez flirtování s dolarizací Argentinou) a zmenšující se G7.

Náměstek ruského ministra zahraničí Andrey Rudenko – klíčová asijská ruka – v rozhovoru pro TASS znovu potvrdil, že klíčovou hybnou silou partnerství Velké Eurasie (oficiální ruská politika) je propojení Eurasijské hospodářské unie (EAEU) s BRI.

Vzhledem k tomu, že Rusko rozvíjí pečlivě kalibrovanou rovnováhu mezi Čínou a Indií, stejné úsilí platí i pro rozvoj INSTC, kde jsou hlavními partnery Rusko, Írán a Indie a Ázerbájdžán se také musí stát klíčovým hráčem.

Přidejte k tomu výrazně zlepšené ruské vztahy se Severní Koreou, Mongolskem, Pákistánem (člen BRI a SCO) a ASEAN (kromě západního Singapuru).

BRI, když přijde na to, že jde o hloupost, je na řadě. Právě jsem byl na tři týdny v Moskvě, Astaně a Almaty a z několika zdrojů bylo možné potvrdit, že vlaky ve všech konektivních koridorech jsou narvané až po uši; přes Transsibiřskou oblast; přes Astanu až do Minsku; a přes Almaty do Uzbekistánu.

Programová manažerka Ruské rady pro mezinárodní záležitosti Yulia Melnikova dodává, že „Moskva se může a měla by se aktivněji zapojit do tranzitních operací na trase Čína – Mongolsko – Rusko“ a urychlit harmonizaci norem mezi EAEU a Čínou. Nemluvě o dalších investicích do rusko-čínské spolupráce v Arktidě.

Vstupte s prezidentem Putinem na setkání ruských drah, které odhaluje ambiciózní, masivní desetiletý plán rozšiřování infrastruktury zahrnující nové železnice a lepší propojení s Asií – od Pacifiku po Arktidu.

Ruská ekonomika se definitivně zaměřila na Asii, která je zodpovědná za 70 % obchodního obrátu uprostřed demence ze západních sankcí.

Čeká nás tedy vše od modernizace Transsibiře a zřízení významného logistického centra na Uralu a Sibiři až po zlepšení přístavní infrastruktury v Azovském, Černém a Kaspickém moři a rychlejší tranzit nákladu INSTC mezi Murmanskem a Bombají.

Putin znovu, téměř dodatečně, nedávno poznamenal, že obchod přes Suezský průplav již nelze považovat za efektivní ve srovnání s ruskou Severní mořskou cestou. Jediným, ostrým geopolitickým pohybem to jemenský Ansarullah učinil názorným – aby to každý viděl.

Ruský rozvoj Severní mořské cesty probíhá v naprosté synergii s čínským úsilím o rozvoj arktické části BRI. Na ropné frontě trvá ruské dodávky do Číny přes její arktické pobřeží pouze 35 dní: o 10 dní méně než přes Suez.

Danila Krylov, výzkumná pracovnice z oddělení Blízkého východu a postsovětské Asie v Institutu vědeckých informací o společenských vědách Ruské akademie věd, nabízí přímý pohled:

„Skutečnost, že se Američané zapojují do Jemenu, považuji za součást skvělé hry [scénáře]; je v tom víc než jen touha potrestat Húsíy nebo Írán, protože je pravděpodobněji vedena touhou zabránit monopolizaci trhu a bránit čínským exportním dodávkám do Evropy. Američané potřebují funkční Suezský průplav a koridor mezi Indií a Evropou, zatímco Číňané to nechtějí, protože jsou to dva přímí konkurenti.“

Není to tak, že by to Číňané nechtěli: když je Severní mořská cesta v provozu, nepotřebují ji.

Ted' se nehýbej!!

Stručně řečeno: v probíhající, stále více rozpačité válce ekonomických koridorů leží iniciativa na Rusku a Číně.

V zoufalství a nic víc než bezhlavá slepá oběť bez možnosti volby ve Válce ekonomických koridorů se hegemoni vazalové EU uchylují k překroucení příručky Následuj peníze.

Ministerstvo zahraničních věcí definovalo zmrazení ruského majetku – nejen soukromého, ale i státního – ze strany EU jako čistou krádež. Nyní ruský ministr financí Anton Siluanov dává velmi jasně najevo, že Moskva bude na možné využití příjmů z těchto zmrazených ruských aktiv reagovat symetricky.

Parafrázuji Lavrova: vy zabavíte, my zabavíme. Všichni zabavujeme.

Důsledky budou kataklyzmatické – pro Hegemona. Žádná země globálního Jihu, mimo NATOstan, nebude „povzbuzena“, aby své zahraniční měny/rezervy zaparkovala na Západě. To může v mžiku vést k tomu, že se celý globální Jih zbaví mezinárodního finančního systému pod vedením USA a připojí se k alternativě pod vedením Ruska a Číny.

Konkurenční strategické partnerství Rusko-Čína již přímo zpochybňuje „mezinárodní řád založený na pravidlech“ na všech frontách – zlepšuje jejich historické sféry vlivu a zároveň aktivně rozvíjí rozsáhlé, vzájemně propojené koridory konektivity, které obcházejí zmíněný „řád“. To v maximální možné míře vylučuje přímou horkou válku s Hegemonem.

Nebo řečeno slovy Hedvábné stezky: zatímco váleční psi štěkají, lžou a kradou, rusko-čínská karavana kráčí dál.

Pepe Escobar

ZDROJ